

magis accidit. Multæ tæro plura gignunt ut diximus in grandiferis, inter quæ laurûs unas suas maxi-
meq; sterilis quæ non gignit aliud: obq; id a quibusdam mas existimatur. Ferunt & auellanae iulos cõ-
pactili callo ad nihil utiles.

De buxo & faba græca siue loto.

Cap. xxxi.

Putima uero buxus. Nã & semē suū & granū quod cartegō uocant: & a septentrione uiscum
a meridie hyphear: e queis plura mox paulo, interdūq; pariter res quaternas habēt. Arborū
quædam simplice s: quibus a radice caudex unus, & rami frequens: ut oliuæ: fico: uiti. Quæ
dam fruticosi generis: ut paliurus: myrtus, itē nux auellana. Quinimo melior ē & copiosior
fructu in plures dispersa ramos. In quibusdam oīno nullus: ut in suo genere buxo: loto transmarinae.
Quædā bifurcæ atq; ēt i quinas ptes defussæ. Quædā indiuiduæ: nec ramosæ: ut sambuci, quædā idi-
uiduæ ramosæ: ut piceæ. Quibusdā ramoꝝ ordo: sicut piceæ: abieti. Aliis incõditus: ut robori malo: py-
ro. Et abieti quidem subrecta diuisura: ramiq; in cælū tendētes: nō in latera proni: Mirū cacuminibus
eoz; decisis moritur: totis uero detrūcatis durat. Et si infra q̄ rami fuere præcidat: quod superest uiuit.
Si uero cacumē tantū auferat: tota moritur. Alia ab radice brachjata: ut ulmus. Alia in cacumine ramo-
sa: ut pinus: loto siue faba græca: quæ romæ a sua uitate fructus siluestris quidē: sed cerasoꝝ pene natura
loto appellat, præcipueq; domibus expetitur ramoꝝ petulancia: breui caudice: latissima expatiantū
umbra: & i uicinas domos sæpe transilientū. Nulli oppacitas breuior: nec aufert solē hyeme decidenti-
bus foliis. Nulli cortex iucūdior: aut oculos excipiens blandius. Nulli rami longiores ualidioresq; aut
plures: ut dixisse totidē arbores liceat. Cortice pelles tingunt: radice lanas. Malis proprium genus. Fe-
rarum enim rostra reddunt: adherentibus uni maximo minoribus. Ramorum aliqui cæci qui non ger-
minant. Quod natura fit si non eualuere: aut pœna cum amputatos cicatrix hebetauit: quæ diuiduis in
ramo natura est: hæc uiti in oculo harundini in geniculo. Omnium terræ proxima crassiora. In longitu-
dinem excrescunt abies: larix: palma: cupressus: & ulmus: si qua unistirpia. Ramosoꝝ cerasus etiam in
xl. cubitorum trabes æquali per totum duum cubitorum crassitudine reperitur.

De ramis & cortice & radicibus arborum.

Cap. xxxii.

Quædā statim i ramos sparguntur ut mali. Cortex aliis tenuis: ut lauro: tiliæ. Alias crassus ut
robori. Aliis læuis: ut malo fico. Idem scaber robori: palmæ. Omnibus in senecta rugosior
Quibusdam rumpitur spõte: ut uiti, quibusdam etiam cadit: ut malo: unedoni. Carnosus su-
beti: populo. Membranaceus ut uiti: harudini. Libris similis ceraso. Multiplex tunicis: ut ui-
tibus: tiliæ abieti. Quibusdam simplex: ut fico: harundini: Magna & radicum differētia. Copiosæ fico:
robori: platano. Breues & augustæ malo. Singulares abieti: larici. Singulis enim in itunt: q̄q; minimis i
altera dispersis. Crassiores lauro & iæquales. Item oleæ: cui & ramosæ. At arbori camosæ. Robora suas
in profundum agunt. Si Virgilio quidem credimus æsculus quantam corpore eminet: tantum radice
descendit. Oleæ malisq; & cupressis per summa cespitan: Aliis recto meatu: ut lauro: oleæ. Aliis flexu-
oso: ut fico. Minutis hæc capillamentis hirsuta: ut abies: multæq; siluestrium. E quibus montani præte-
rnia fila decerpentes spectabiles lagenas & alia uasa nectūt. Quidam non altius descendere radices
q̄ solis calor tepesciat. Idq; natura loci tenuiores siue crassiores dixere: quod falsum arbitror. Apud au-
ctores certe inuenit abietis plantam cum trāsferretur: octo cubitorum i altitudine: nec totam refossam
sed abruptam. Maxima spatio atq; plenitudine & cædri est. Ab ea platani: roboris: & gradiferarū. Qua-
rundam radix uinator superficiei: ut lauri. Itaq; cum trunco inaruit recisa: etiam lætius fruticat: quidam
breuitate radicū celerius seuescere arbores putant. Quod coarguunt fici: quarum radices longissimæ:
& senectus ocissima. Falsum arbitror & quod aliqui prodidere radices arborum uetustate minui. Vi-
sa etenim est annosa quercus euerfa ui tēpestatis: & ingerum soli amplexa prostratas restitui plerūq;
& quadam terræ cicatrice reuiuiscere: ulgare est. Et familiarissimū hoc platanis, quæ plurimum uento-
rum concipiunt propter dēsitatem ramorum, quibus amputatis leuata onere in sua scrobe reponūtur.
Factumq; iam est hoc & in iuglandibus oleisq; ac multis aliis.

De prodigiosis arboribus: & quibus modis sponte nascuntur: & q̄ non omnia ubiq; nascantur: &
quæ non alibi nascantur arbores.

Cap. xxxiii.

Est in exēplis & sine tēpestate ullane causa alia q̄ prodigii cecidisse multas: ac sua spõte resur-
rexisse. Factū hoc populi ro. quiritibus ostentū cibricis bellis nuceria i luco iunonis ulmo
postq; etiā cacumē amputatū erat: qm̄ in aram ipsam p̄cūbebat: restituta sponte: ita ut proli-
nus floretet. A quo deide tpe maiestatis populi ro. resurrexit: quæ ante uastata cladibus fu-
erat. Mēoræ hoc idē factū & i philippis salice p̄cidat atq; detrūcata. Et stagiis in musæo populo alba
oīa fausti hominis. Sed maxie mirū antādn platanus etiā circūdolatis laterib; restibilis spõte facta: uis-
tæq; reddita. Lōgitudine. xv. cubitorū: crassitudine quattuor ulnarū. Arbores quas naturæ debeamus
tribus modis nascūtur. Spõte: aut semine: aut ab radice. Cura numerosior existit: de qua suo dicemus
uolumine. Nūc enim totus sermo de natura est multis modis mirisq; memorabili. Namq; nō omnia
in oībus locis nasci docuimus: nec translata uiuere. Hocq; alias fastidio: alias cōtumacia: sapius ibecit